

РЕШЕНИЕ

№ 1732

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7577** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Джимтех билд“ ООД, чрез управителя на дружеството с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 211 срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221021001835-091-001/13.01.2022 г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 1069/06.07.2022 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

С оспорения РА за жалбоподателя са установени публични задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 130 855,94 лв. и лихви за забава общо в размер на 21181,42 лв. за данъчните периоди от м. 12.2019 г. до м. 12.2020 г.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. Инвокирани са доводи, че не е възможно ревизираното лице да бъде лишено от права, поради това, че доставчиците му са допуснали евентуално грешки при воденето на счетоводството или не са представили изисканите им доказателства от органите по приходите по време на извършването на ревизията. Застъпва се твърдението, че тълкуването на правото на ЕС, касаещо облагането с ДДС

налага извода, че основополагащо условие за признаването на право за признаване на данъчен кредит е фактическото предаване на стока от доставчика на получателя, независимо от това чия е била собствеността върху стоката. Твърди се, че в хода на ревизионното производство са представени документи (фактури, договори, приемателно-предавателни протоколи и други), удостоверяващи извършването на процесните доставки, а плащанията са били извършвани по банков път. Доставките са отразени коректно в счетоводството на жалбоподателя и е установено, че чрез тях са извършвани други облагаеми доставки. Според жалбоподателя данъчните субекти не могат да търпят вредни последици от неправомерното поведение на своите контрагенти, защото ЗДДС не обвързва правото на данъчен кредит с допуснати нарушения от доставчика при начисляването и отразяването на данъка. Оспорва изводите на органите на приходната администрация, за липса на реални доставки по процесните фактури, които счита за немотивирани и неподкрепени с доказателства. Излага подробни съображения в подкрепа на доводите си. Счита, че отговаря на всички законови изисквания за признаване на правото на данъчен кредит. Навежда аргументи за добросъвестност при осъществяване на доставките и недоказаност на знание за участие в данъчна измама. Излага аргументи, че съгласно практика на Върховния административен съд в хода на ревизионно производство се пристъпва към изследване на реалността на документираните от доставчиците доставки при наличие на данни за участието на получателите по фактурите в данъчна измама, каквито в случая не са установени. Изложени са съображения за всеки един от доставчиците.

По отношение на фактурите, за които е установено, че са осчетоводени повторно, жалбоподателят счита, че органите по приходите не са изследвали обективно и пълно относимите факти. Твърди се, че част от тези фактури не са издавани от него, поради което е следвало да бъде направена проверка, дали е било извършвано плащане по тези фактури.

Във връзка непризнаването на право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Алианс Лизинг България“ АД, жалбоподателят твърди, че независимо, че се касае за лизинг на лек автомобил, „Джимтех Билд“ ООД е било получател по реални доставки, по валиден договор, по който е налице установено предаването на лекия автомобил. Според оспорвания лизинговия договор, може да бъде приравнен на договор за наем, поради което изключението, предвидено в чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, в случая е неприложимо.

Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част.

По време на проведените заседания по делото, оспорваният се представлява от адвокат Ч., който поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт З. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221021001835-020-001 от

30.03.2021 г., от началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. е възложено извършването на ревизия на „Джимтех билд“ ООД за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2019 г. до 31.12.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221021001835-092-001 от 20.09.2021 г., срещу който в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на Ревизионен акт № Р-22221021001835-091-001 от 13.01.2022 г., издаден органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, [населено място] е съобщено на оспорващия по електронен път на 06.07.2022 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 15.07.2022 г. (вх. № 53-04-608), т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът, след обсъждане на събраните доказателства и наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По задълженията по Закона за данъка върху добавената стойност.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че „Джимтех билд“ ООД дейност, не са налице предпоставки за признаване право на данъчен кредит, поради липса на достатъчно данни за реалност на тези доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесиите фактури е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Анализът на събраните доказателства е мотивирал органите по приходите да направят заключение, че по издадените от доставчиците фактури към жалбоподателя не следва да бъде кредитирани като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки, а целта е била получателят да намали резултатите си за ефективно внасяне на ДДС и неправомерно ползва право на данъчен кредит.

Според изложеното в РА, дружествата-доставчици не са разполагали с кадрови и технически потенциал да извършат фактурираните доставки.

I. Фактически установявания.

От отразените в РД и РА обстоятелства се установява, че:

1. не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от „Изворче“ ЕООД, „Пачико 17“ ЕООД, „Виал Груп 1“ ЕООД и „Резон“ ЕООД общо в размер на 75 335,45 лв. за данъчните периоди от м. 01.2020 г. до м. 04.2020 г. и м. 06.2020 г.

1.1. По отношение на „Изворче“ ЕООД.

Органите по приходи не са открили представител на дружеството на адреса на управление. Същото е deregистрирано по ЗДДС, считано от 30.07.2020 г.

За м.06.2020г. „Джимтех Билд“ ООД е упражнило право на данъчен кредит в общ размер на 46 550,61 лв. по фактури, издадени от този доставчик, с предмет „услуга”. Няма данни за извършено плащане по тези фактури.

На „Джимтех Билд“ ООД е възложено извършване на СМР за обект Многофамилна жилищна сграда кв.75 [населено място] от „Сити Холидейс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] по договор за СМР № 11812 от 22.01.2020 г. с обща цена на СМР 599 866,71 лв.

В. и количеството на възложените СМР са посочени в Протокол № 1, неразделна част от договора и същите се заплащат на завършени етапи, съгласно сметка 22, приети работи с количествено-стойностна сметка/К./, протокол за извършени работи - Акт обр.19, заедно с документи по Наредба № 3 ПИПСМР, подписани от оторизирани лица.

Представена е количествено стойностна-сметка Приложение 1 – Земни работи – изкопи и кофраж на обща стойност с ДДС 599 866,71лв.

В. и количеството на СМР с единична цена са посочени в Приложение № 2, неразделна част от договор № 11812/22.01.2020 г.

„Джимтех Билд“ ООД е превъзложил на „Изворче“ ЕООД – частично изпълнение на СМР по договор за СМР № 11812/22.01.2020г. с възложител „Сити Холидейс“ ЕООД, с предмет „СМР на Многофамилна жилищна сграда кв. 75 [населено място]“.

В. на услугите е подробно посочен в Приложение № 1 неразделна част от договора и се заплащат след извършването им по цени, както следва:

- Изработка на кофраж за вертикални елементи 20,45 лв./кв.м
- Изработка на кофраж за плоча – 23,66 лв./кв.м
- Изработка на кофраж за фундамент -19,88лв./кв.м
- Направа на машинен изкоп /включва само консултантски надзор -7,88лв./куб.м
- Полагане на обратен насип / консултантски надзор/ -22,08 лв./куб.м
- Полагане на бетон /замерване на ниво и консултантски надзор -19,88лв./куб.м
- Консултации относно начина на сглобяване на кофражно оборудване – договаря се допълнително

Направа на схеми и разкрои на кофражни елементи - договаря се допълнително.

За изпълнението на услугите за обект Многофамилна жилищна сграда кв.75 [населено място] е представен протокол Акт обр. 19 № 1/06.04.2020 г. с ДО 29 500,00лв. и ДДС 5 900,00лв., обща стойност 35 400,00 лв.

Представен е и договор от 20.03.2020 г., със същия доставчик с предмет „СМР на жилищна и административна сграда кв.53 [населено място]“. В. на услугите е подробно посочен в Приложение № 1 неразделна част от договора.

За изпълнението на услугите са представени протоколи Акт обр.19 за обект Жилищна и административна сграда кв.53 [населено място]:

- № 1/14.04.2020г. -ДО 30 115лв. и ДДС 6 023лв., общо 36 138,00 лв.
- № 2/02.06.2020г. - ДО 30 153,25лв. и ДДС 6 030,65лв., общо 36 183,90 лв.
- № 3/02.06.2020г. - ДО 27 075,00лв. и ДДС 5 415,00лв., общо 32 490,00 лв.
- № 4/10.06.2020г.- ДО 9 226,55лв. и ДДС 1 845,31лв., общо 11 071,86 лв.
- № 5/10.06.2020г. – ДО 10 937,25лв. и ДДС 2 187,45лв., общо 13 124,70 лв.
- № 6/10.06.2020г. – ДО 24 161лв. и ДДС 4832,20лв., общо 28 993,20 лв.

Процесните фактури са осчетоводени при жалбоподателя, като разход по дебитна на

с/ка 602 Разходи за външни услуги и К-та на с/ка 401 Доставчици.

1.2. По отношение на „Пачико 17” ЕООД.

Органите по приходите не са могли да осъществят връзка представител на доставчика. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 23.01.2020 г.

„Джимтех Билд“ ООД за м. 01.2020 г. е упражнило право на данъчен кредит в общ размер на 12 955,75 лв. по фактури, издадени от този доставчик, с предмет „услуга”. Няма данни за извършено плащане по тези фактури.

Жалбоподателят е представил договор от 11.12.2019г. с предмет „СМР на жилищна сграда [населено място], [улица]“.

Видът на услугите е подробно посочен в Приложение № 1 неразделна част от договора и се заплащат след извършването им по цени, както следва:

- Изработка на кофраж за вертикални елементи 27,65лв./кв.м
- Изработка на кофраж за плоча – 23,66лв./кв.м
- Консултации относно начина на сглобяване на кофражно оборудване – договаря се допълнително
- Направа на схеми и разкрои на кофражни елементи - договаря се допълнително.

Представено е и Приложение № 2 към договора – Споразумение за съвместни мерки по осигуряване опазването на околната среда, здраве и безопасност при работа.

За изпълнението на услугите са представени протоколи Акт обр.19 с описание на видовете извършено СМР, констатирани и подлежащи на плащане от инж. А. И. –технически ръководител на обекта:

- № 1/02.01.2020г. с ДО 15 971,50 лв. и ДДС 3 194,30 лв. и обща стойност 19 165,80 лв.
- № 2/07.01.2020г. с ДО 19 632,28 лв. и ДДС 3 926,46 лв. и обща стойност 23 558,74лв.
- № 3/15.01.2020г. с ДО 19 125 лв. и ДДС 3 825 лв., общо 22 950,00 лв.
- № 4/20.01.2020г. с ДО 10 250 лв. и ДДС 2 050 лв., общо 12 300,00 лв.

Процесните фактури са осчетоводени при жалбоподателя, като текущ разход по Д-та на с/ка 602 Разходи за външни услуги и К-та на с/ка 401 Доставчици.

1.3. По отношение на „Виал Груп 1“ ЕООД.

В хода на ревизията органите по приходите са осъществили връзка представляващия доставчика П. Г., който писмено е заявил, че дружеството не имало взаимоотношения с „Джимтех Билд“ ООД. Има данни за манипулация на дневниците за продажби, поради което е сигнализирана ГДБОП. Дружеството е deregистрирано на 15.02.2021 г., по инициатива на данъчен орган във връзка с установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

За периода м.02.2020 г. до м.04.2020 г. „Джимтех Билд“ ООД г. е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 15 689,09 лв., по фактури, за които се твърди, че са били издадени от този доставчик.

В случая се касае за извършването на СМР, възложени на „Джимтех Билд“ ООД от „Сити Холидейс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] по договор за СМР от 06.03.2019 г. със срок 31.03.2020 г. и обща цена на СМР 700 000,00 лв.

В. и количеството на възложените СМР са посочени в Протокол № 1, неразделна част от договора и същите се заплащат на завършени етапи, съгласно сметка 22, приети работи с количествено-стойностна сметка, протокол за извършени работи - Акт обр.19. Представена е количествено стойностна-сметка Приложение 1.1 към договора с описание на видове СМР по част архитектура –дограма, настилки, вътрешни облицовки, фасади, топлоизолация с количество и единична цена на обща стойност

256 126,80лв. с ДДС Представена е количествено стойностна-сметка Приложение 1.2 към договора с описание на видове СМР по част Земни работи включваща машинен изкоп, кофражни работи – фундамент, настилка, бетонни и армировъчни работи, зидарии и изолации с количество и единична цена на обща стойност 354 268,94лв. с ДДС. Представена е количествено стойностна-сметка Приложение 1.3 към договора с описание на видове СМР по част Електро на стойност 55 096,58 лв. Представена е количествено стойностна-сметка Приложение 1.4 към договора с описание на видове СМР по част В и К на стойност 34 507,68 лв.

„Джимтех Билд“ ООД е превъзложило на „Виал Груп 1“ ЕООД – частично изпълнение на СМР по част 1.2 от договор за СМР от 06.03.2019г.

В хода на ревизията са представени договор от 12.01.2020 г. с посочения доставчик, с предмет „СМР на четириетажна жилищна сграда кв. 23, [населено място]“.

В. на услугите е подробно посочен в Приложение № 1 неразделна част от договора и се заплащат след извършването им по цени, както следва:

- Изработка на кофраж за вертикални елементи 17,06 лв./кв.м
- Изработка на кофраж за плоча – 11,17 лв./кв.м
- Изработка на кофраж греди -11,17 лв./кв.м
- Изработка на кофраж колони и шайби -17,06 лв./кв.м
- Консултации относно начина на сглобяване на кофражно оборудване – договаря се допълнително.

- Направа на схеми и разкрои на кофражни елементи - договаря се допълнително
За изпълнението на услугите са представени протоколи Акт обр. 19:

- № 1 от 18.02.2020 г. – земни работи , кофражни, фундамент и настилка по вид, количество и стойност с ДО 12 485,92 лв. и ДДС 2 497,18 лв. и обща стойност 14 983,10 лв.

- № 2/21.02.2020 г. с ДО 10 947,80 лв. и ДДС 2 189,56лв. и обща стойност 13 137,36 лв.

- № 3/24.02.2020г. с ДО 11 270,00 лв. и ДДС 2 254,00 лв. и обща стойност 13 524,00лв.

- № 4/24.02.2020 г. с ДО 9 980,00 лв. и ДДС 1 996,00 лв. и обща стойност 11 976,00 лв.

- № 5/24.02.2020 г. с ДО 1 597,95 лв. и ДДС 319,59 лв., общо 1 917,54 лв.

Процесните фактури са осчетоводени при жалбоподателя, като текущ разход по Д-та на с/ка 602 Разходи за външни услуги и К-та на с/ка 401 Доставчици.

След приключване на СМР са съставени протоколи Акт обр.19 за извършено и прието СМР от „Сити Холидейс“ ЕООД, „Джимтех Билд“ ООД е издало на възложителя фактури по договора от 06.03.2019 г., подробно описани в РД.

За да се провери правилността на направените от органите по приходите изводи е необходимо да се обсъди заключението на допуснатата СИЕ.

Експертът е описал коректно наличните първични счетоводни документи и аналитични ведомости, представени в хода на ревизията. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

В констативно съобразителната и заключителната части на СИЕ се посочва, че нито в хода на ревизията, нито при съдебното оспорване на процесния РА, са представени документи, от които да се установи наличие на технологична и техническа обезпеченост на фактурираните доставки. Нито един от тримата доставчици не е осигурявал лица по трудови правоотношения през периода, в

който е фактурирал доставки. Няма и подадени декларации по чл. 73 от ЗДДФЛ за 2020 година, т. е. няма наети лица по извънтрудови правоотношения. Вещото лице не е могло да установи връзка с нито един от доставчиците и не са му предоставяли никакви допълнителни счетоводни документи, от които да се направят изводи за това дали доставчиците са разполагали с необходимата материална и техническа обезпеченост да извършване на процесните доставки. От проверка в информационната система на НАП се установява, че доставчиците са декларирали в дневниците си за продажби само продажби към „Джимтех Билд“ ООД. Няма декларирани доставки към други контрагенти през процесния период със сходен предмет. По данни от НАП няма подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 година с декларирани приходи и разходи от стопанска дейност.

1.4. По отношение на „Резон“ ООД.

„Джимтех Билд“ ООД е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/29.04.2021 г. с данъчна основа 500,00 лв. и ДДС – 100,00 лв., издадена от „Резон“ ООД. Видно от представеното копие на процесната фактура, същата е издадена на „Джимтех Инвест“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], а не на оспорвания. Ревизираното дружество е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 100,00 лв. през данъчен период м. 04.2020 г. Установено е, че по процесната фактура не е извършена корекция от ревизираното лице.

2. не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС по фактури, издадени от „Алианц Лизинг България“ АД, ЕИК[ЕИК] общо в размер на 1 533,09 лв. за данъчните периоди от м. 12.2019 г. до м. 12.2020 г.

3. не е признато право на приспадане на данъчен кредит по проформа-фактури, отразени в дневниците за покупки на жалбоподателя общо в размер на 7 182,92 лв. за данъчните периоди от м. 02.2020 г. до м. 05.2020 г. и м. 12.2020 г. от контрагентите „Ангро Трейд“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Булгарком Кранова Техника“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Уни Микс ВТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Арматурен Двор Люлин“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Интерком Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БГ Машини“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Булгарком Рентал“ ООД, ЕИК[ЕИК];

4. не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71, ал. 1 от с.з. по фактурите, издадени от „Инвиктус Консулт“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] – нерегистрирано лице по ЗДДС общо в размер на 480,00 лв. за данъчните периоди м. 04.2020 г., м. 07.2020 г., м. 08.2020 г., м. 09.2020 г. и м. 12.2020 г.;

5. не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 72 от ЗДДС относно повторно отразените в дневниците за покупки фактурите, издадени от „Стратибел“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Джамбазов Строй“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Будмакс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Трейднет Варна“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Енергомонтажстрой Инженеринг“ АД, ЕИК[ЕИК], „Драйв Хрис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]“ОВК“ ООД, ЕИК[ЕИК], „Ис Трейд 97“ ЕООД,[ЕИК], „Класически Врати“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Лъки Елстрой“ ООД, ЕИК[ЕИК] общо в размер на 7 976,45 лв. за данъчните периоди м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., от м. 07.2020 г. до м. 09.2020 г., м. 11.2020 г. и м. 12.2020 г.,

6. не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.

68, ал. 1 от ЗДДС и чл. 71, ал. 1 от с.з. за погрешно отразени фактури с различна данъчна основа и размер на начисления ДДС по фактури, издадени от „Соларов 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Обо Беттерманн България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Теразид“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Будмакс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Енергомонтажстрой Инженеринг“ АД, ЕИК[ЕИК] и „Стейтмънт Оф Турист Ин Свищов“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] общо в размер на 1 986,23 лв. за данъчните периоди м. 03.2020 т., м. 07.2020 г., м. 09.2020 г. и м. 12.2020 г.;

7. не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 114, ал. 10 от с.з. в размер на 200,00 лв. за данъчен период м. 03.2020 г., относно отразена фактура № 554/30.03.2020 г., издадена от „Д. А.“, ЕИК[ЕИК], която е анулирана от доставчика впоследствие;

8. не е признато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 114 и чл. 47 от с.з. по фактури, издадени от „Алианц Лизинг България“ АД през данъчните периоди м. 03.2020 г., м. 04.2020 г., м. 06.2020 г. и м. 09.2020 г., за които е установено, че имат характер на освободени доставки по смисъла на чл. 47 от ЗДДС.

9. С РА е доначислен ДДС на основание чл. 86 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 6, т. 1 и чл. 26, ал. 2 от с.з. общо в размер на 23 590,73 лв. за данъчните периоди м. 03.2020 г., м.07.2020 г. и м. 10.2020 г. по фактури, издадени на „Галчев Холдинг“ АД, ЕИК[ЕИК], „Сити Холидейс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Екотехника“ АД, ЕИК[ЕИК], съответно с № [ЕГН]/28.11.2020 г., № [ЕГН]/01.07.2020 г., №[ЕГН]/13.10.2020 г., № [ЕГН]/13.10.2020 г. и № [ЕГН]/16.10.2020 г.

II. Правни изводи.

Изложеното не може да мотивира съда да направи извод в подкрепа на изтъкнатите от оспорващия доводи. Този факт се основава изцяло от анализа на представените доказателства. По тези съображения е необходимо да се сподели извода на органа по приходите, че данъкът е начислен неправомерно, т.е. че не налице право на приспадане на данъчен кредити на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

Според действащия към момента на издаването на фактурите ЗДДС, наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит. В закона действително няма легално определение на понятието "неправомерно начислен данък" по смисъла на чл. 70, ал. 5, но по аргумент от противното това ще е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. И доколкото наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 8 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1

от АПК, намираща приложение в случая по силата на препращащата разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

При анализа на изложените по-горе фактически обстоятелства и доказателства, дава възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

Независимо, че издадените от доставчиците фактури са придружени с приемателно-предавателни протоколи, настоящият съдебен състав не може да приеме, че те са притежавали материална, техническа и кадрова обезпеченост да ги осъществят в действителност.

Притежаването на фактура с отразен ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане на данъчен кредит за получателя ѝ. Като частен свидетелстващ документ, съдържащ изгодни за издателя си факти, фактурите се ползват само с формална доказателствена сила, установяваща единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗДДС. Затова и индивидуализирането на вещите или на услугите, за които получателят е придобил правото да се разпорежда фактически като собственик и на получените услуги следва да се извърши по друг начин, а не чрез посочването на вида им в данъчния документ (в този смисъл Решение № 12060/09.11.2016 г., постановено по адм. дело №13532/2015 г. на ВАС и др.).

Без да са необходими специални знания, може да се приеме, че осъществяването на подробно описаните по-горе доставки изисква материално осигуряване, логистика, опит и назначен персонал. Касае се за извършването на значителен брой строително-монтажни и ремонтни дейности – монтаж на кофражи, шайби, арматура, изкопаване на изкопи, изработка на схеми за кофражни елементи, сглобяване на кофражно оборудване и т.н., за които се изискват наети квалифицирани и неквалифицирани работници, притежаването на инструменти, машини и т.н. Също не са необходими специални знания, за да се направи извода, че доставката на тези стоки изисква използването на транспортни средства, за доставка до обектите, където се е извършвал монтажа. Без нает персонал е абсолютно невъзможно

осъществяването на доставките.

Не е без значение факта, че представляващ и трите дружества-доставчици е едно и също лице, което в хода на ревизията е посочило, че едно от дружествата „Виал Груп 1“ ЕООД, не е имало търговски взаимоотношения с „Джимтех Билд“ ООД и не е издавало фактури към него. Следва да се вземе предвид и обстоятелството, че единствен контрагент на тези фирми е бил именно оспорващия и че малко след извършването на доставките, дружествата са били дерегистрирани по ЗДДС.

По отношение на издадената от „Резон“ ООД фактура през м. 04.2020 г., с предмет реклама в imot.bg, съдът намира, че освен, че същата не е издадена на „Джимтех Билд“ ООД, както беше посочено по-горе, тя също не отразява извършването на реална доставка, предвид липсата на съставени каквито и да е първични счетоводни документи – договор, протокол и т.н., удостоверяващи, реално предприети от доставчика действия, във връзка с рекламата. Не става ясно кога, какви имоти и колко пъти са били рекламирани на тази интернет-страница и дали това е станало лично от длъжностни лица на доставчика или от други лица.

В разглеждания случай оспорващият не е ангажирал достатъчно доказателства, които да обосноват извода, че правото на признаване на данъчен кредит по процесните фактури е отказано неправомерно. Касае се за доставки на стоки и услуги, чието извършване от лица, посочени като доставчици, следва да се докаже, тъй като същите се отличават с определена специфика. Нито в хода на административното производство, нито при извършената от вещото лице проверка са ангажирани достатъчно категорични доказателства, за това, че доставчиците са притежавали достатъчен технически, технологичен и кадрови потенциал да извършат процесните доставки на стоки и услуги. В подкрепа на направените изводи е и обстоятелството, че в хода на административното производство е установено, че доставчиците са дерегистрирани по ЗДДС по инициатива на органите по приходите. Не следва да се игнорира и констатацията на вещото лице, че не е установено да са издавани фактури за същите материали или услуги на други фирми по отношение на периодите на процесните доставки. Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи богатата практика на ВАС, свързана с аналогични дела. При болшинството от казусите ВАС приема, че не е достатъчно да е налице коректно осчетоводяване на фактурите от доставчиците по веригата, но и следва да има категорични доказателства за реалното извършване на услугите именно от тези лица.

В случая са налице всички предпоставки, даващи възможност да се приеме, че се касае за данъчна измама, което е абсолютно основание за отказ от право на признаване на данъчен кредит и според най-новата практика на СЕС, обективирана в решение от 21.06.2012 г. по свързани дела С-80/2011 г. и С-142/2011 г., в което съдът е тълкувал разпоредбата на чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО.

По отношение на фактурите, издадени от „Алианц Лизинг България“ АД, съдът намира за неоснователно оплакването, че сключеният договор за лизинг следва да бъде приравнен на договор за наем. В случая се касае за договор за договор за финансов лизинг с опция за прехвърляне на лек автомобил М. с

брой на местата 4+1, т.е. същият не е товарен или лекотоварен. Предвидената изрична клауза за прехвърляне на автомобила, сочи намерение на лизингополучателя да придобие собствеността върху него след изтичане на срока на договора, т.е. в случая е изцяло приложима хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, отхвърляща възможността за ползване право на приспадане на данъчен кредит за покупката на такова МПС, включително и при условията на лизинг. Автомобилът безспорно не е бил ползван за единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, поради което разпоредбите, предвидени в чл. 70, ал. 2 от ЗДДС са неприложими.

По отношение на фактурите издадени от „Алианц Лизинг България“ АД, във връзка с предоставени застрахователни услуги – застраховки „Каско“ и „Гражданска отговорност на автомобилистите“, органите по приходите правилно не са признали право на приспадане на данъчен кредит, защото съгласно чл. 47 от ЗДДС, същите представляват освободени доставки, поради което за ползвателя на тези услуги не възниква такова право.

Във връзка с издадените проформа-фактури, жалбоподателят не излага конкретни оплаквания.

В хода на ревизията е установено, че на „Джимтех Билд“ ООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по издадени проформа-фактури в размер на 7 182,92 лв. за данъчните периоди от м. 02.2020 г. до м. 05.2020 г. и м. 12.2020 г. от контрагентите „Ангро Трейд“ ООД, „Булгарком Кранова Техника“ ЕООД, „Уни Микс ВТ“ ООД, „Арматурен Двор Люлин“ ЕООД, „Интерком Груп“ ЕООД, „БГ Машини“ ЕООД и „Булгарком Рентал“ ООД.

В РД на стр. 24-27 са описани подробно действията на органите по приходите, предприети към установяването на относимите факти. От посочените дружества са изискани документи и обяснения.

Настоящият съдебен състав споделя извода за липса на забрана за издаване на документи, каквито са проформа-фактурите, предшестващи последващото извършване на доставка. В обичайните търговски взаимоотношения проформа-фактурата служи като основание за авансово плащане, като съответно фактура следва да се издаде в срока по чл. 113, ал. 4 от ЗДДС след настъпване на данъчното събитие и получаването на плащането. В този смисъл издаването на подобни предварителни документи, които са различни от тези по чл. 112, ал. 1 от ЗДДС, документиращи предстоящи доставки, не представлява нарушение на данъчното или счетоводното законодателство. Безспорно е, че проформа-фактурата не е данъчен документ и не може да бъде основание за възникване на право на приспадане на данъчен кредит. Ако след нейното издаване не последва плащане, съответно издаване на фактура, съгласно чл. 114 от ЗДДС, не може да се приеме, че този документ удостоверява настъпването на данъчно събитие.

В хода на ревизията е установено, че по проформа-фактурите, издадени от „Арматурен Двор Люлин“ ЕООД, „БГ Машини“ ЕООД, „Интерком Груп“ ООД, „Ангро Трейд“ ООД и „Уни Микс ВТ“ ООД, впоследствие са издадени фактури съгласно чл. 114 от ЗДДС, по които „Джимтех Билд“ ООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, т.е. налице е двойно упражняване на това

право. По проформа фактурите, издадени "Булгарком Кранова Техника" ЕООД и "Булгарком Рентал" ООД, изобщо не е налице плащане или издаване на фактури по смисъла на чл. 114 от ЗДДС, поради което, на жалбоподателя правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит за цитирания по-горе период.

Между страните няма спори, че "Инвиктус Консулт" ЕООД е нерегистрирано по ЗДДС лице, поради което на "Джимтех Билд" ООД правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по издадените от доставчика фактури в размер на 480,00 лв. за данъчните периоди м. 04.2020 г., м. 07.2020 г., м. 08.2020 г., м. 09.2020 г. и м. 12.2020 г.

Не е спорно, че фактура № 554/30.03.2020 г., издадена от "Д. А." е анулирана впоследствие от доставчика, поради което и на основание, чл. 71, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 114, ал. 10 от с.з. правилно на "Джимтех Билд" ООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 200,00 лв. за данъчен период м. 03.2020 г.

Съдът не намира за основателни оплакванията за липса на обективност при ревизията, по отношение на проверката за повторно отразяване на фактури в дневниците за покупки на "Джимтех Билд" ООД на фактури издадени от "Стратибел" ЕООД, "Джамбазов Строй" ЕООД, "Будмакс" ЕООД, "Трейднет Варна" ООД, "Енергомонтажстрой Инженеринг" АД, "Драйв Хрис" ЕООД, "ОВК" ООД, "Ис Трейд 97" ЕООД, "Класически Врати" ЕООД и "Лъки Елстрой" ООД общо в размер на 7 976,45 лв. за данъчните периоди м. 02.2020 г., м. 03.2020 г., от м. 07.2020 г. до м. 09.2020 г., м. 11.2020 г. и м. 12.2020 г.

С определението за насрочване на делото съдът ясно е разпределил доказателствената тежест между страните, като оспорващият следваше да установи наличието на благоприятни за него факти.

Към СИЕ не бяха поставени въпроси в тази връзка, поради което съдът намира, че следва да приеме за доказани направените в РД изводи, досежно повторното отразяване на фактурите, издадени от посочените доставчици, в дневниците за покупки на оспорващия и съответно двукратното упражняване на правото на признаване на данъчен кредит.

По отношение на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС и чл. 71, ал. 1 от с.з. за погрешно отразени фактури с различна данъчна основа и размер на начисления ДДС по фактури, издадени от "Соларов 1" ЕООД, "Обо Беттерманн България" ЕООД, "Теразид" ЕООД, "Будмакс" ЕООД, "Енергомонтажстрой Инженеринг" АД и "Стейтмънт Оф Турист Ин Свищов" ЕООД, общо в размер на 1 986,23 лв. за данъчните периоди м. 03.2020 г., м. 07.2020 г., м. 09.2020 г. и м. 12.2020 г., съдът намира, че жалбоподателят не е изразил конкретни оплаквания. Предвид на това обстоятелство и на факта, че оспорващият не е ангажирал конкретни доказателства и не е поставил задачи към СИЕ, насочени към опровергаването на изводите на органите на приходите в тази връзка, съдът намира последните за правилни и доказани.

На последно място, в хода ревизията е установено, че ревизираното дружество е издало данъчни фактури, които е отразило в дневниците за продажби и справките-декларации по ДДС в периоди, следващи периода, в който данъкът е следвало да бъде начислен. Фактурите са издадени на

„Галчев Холдинг“ АД, „Сити Холидейс“ ЕООД и „Екотехника“ АД. В РД, в табличен вид са посочени номера и датата на фактурата, получателя, данъчна основа в размер на начисления ДДС, както и периода, в който са отразени от „Джимтех Билд“ ООД в дневниците за продажби и справките-декларации по ЗДДС.

Органите по приходите са констатирани, че за посочените фактури не е изпълнена нормата на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, която изисква регистрираното лице да начисли данък, като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 от ЗДДС за този данъчен период и посочи документа в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Жалбоподателят сочи, че не всички фактури, са издадени от него и че органите по приходите, следвайки принципа на обективност и истинност е следвало да вземат предвид това негово твърдение и да установят фактическата обстановка в цялост.

Настоящият съдебен състав намира, че при липса на нови фактически установявания, по време на съдебното производство следва да приеме тези, отразени в РД и РА.

Съдът намира, че посочените по-горе фактури са издадени и са отразени в счетоводството на дружеството по счетоводни сметки 501 Каса в лв.“ и 503 „Разплащателна сметка в лева“ относно извършените плащания по тях.

В хода на ревизията е установено, че във връзка с Договор от 20.03.2019 г., сключен с „Галчев Холдинг“ АД, от „Джимтех Билд“ ООД са изпълнени СМР, като с Протокол № 13/30.03.2020 г. са документирани дейности за изпълнение на етап 10 /кофраж, армировка, бетон на етаж 8 и кота + 22,39 и наеми и обслужване на етап 9/ на стойност 34 860,24 лв. без ДДС. За изпълнението на посочените дейности са издадени фактура за авансово плащане №407/23.01.2020 г. с данъчна основа в размер на 18 576,89 лв. и ДДС в размер на 3 715,38 лв. и фактури за междинно плащане №421/26.02.2020 г. с данъчна основа в размер на 2 500,00 лв. и в размер на 500,00 лв. и фактура № 425/17.03.2020 г. с данъчна основа в размер на 1 665,00 лв. и ДДС в размер на 333,00 лв. Ревизираното лице е съставило сметка 22 към протокол 13 от 30.03.2020 г., от която се установява, че извършените дейности са на стойност общо в размер на 34 860,24 лв. без ДДС, като след приспадане на платения аванс в размер на 18 576,89 лв. и междинни плащания в размер на 4 165,00 лв., се формира остатък в размер на 12 118,35 лв. без ДДС, именно върху който не е начислен дължимия ДДС в размер на 2 423,67 лв. Във връзка с процесния протокол от 30.03.2020 г., от жалбоподателя е издадена и фактура №461/28.11.2020 г. с данъчна основа в размер на 5 125,17 лв. и ДДС в размер на 1 025,03 лв., като в този случай, както и правилно органите по приходите са посочили не е начислен ДДС в размер на 1 398,64 лв. през данъчен период м. 03.2020 г. по процесния договор.

По отношение на фактурите, издадени на „Сити Холидейс“ ЕООД е установено, че във връзка със сключен договор от 25.11.2019 г., ревизираното лице е издало фактура № 440 от 01.07.2020 г. с данъчна основа в размер на 41 666,67 лв. и ДДС в размер на 8 333,33 лв. за авансово плащане, както и

фактура №441/01.07.2020 г. за изпълнение на СМР, съгласно протокол акт обр. 19 № 1/01.07.2020 г. Изпълнените работи са на стойност общо в размер на 74 341,38 лв. /61 951,15 лв. без ДДС /, каквато е стойността и на договора. Във фактура № 441/01.07.2020 г. е посочена стойност в размер на 61 951,15 лв. без ДДС, приспаднат е аванс в размер на 50 000,00 лв. /с ДДС/ и е определена данъчна основа в размер на 11 951,15 лв. и е начислен ДДС в размер на 2 390,23 лв.

В тази връзка правилно органите по приходите са отбелязали, че съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗДДС данъчната основа се определя на базата на всичко, което включва възнаграждението, получено от или дължимо на доставчика във връзка с доставката, от получателя или от друго лице, определено в левове и стотинки, без данъка по този закон. Приспаднатият аванс в размер на 50 000,00 лв. е стойност с ДДС, т.е. данъчната основа по фактура №441/01.07.2020 г. следва да бъде 20 284,48 лв. /61 951,15 лв. – 41 666,67 лв./ или полагащ се дължим ДДС в размер на 4 056,90 лв., т. е. ревизираното лице не е начислило ДДС в размер на 1 666,67 лв. през данъчен период м. 07.2020 г.

Във връзка с изложеното РА следва да бъде потвърден в частта на допълнително начисления ДДС по процесните фактури, издадени на „Галчев Холдинг“ АД и „Сити Холидейс“ ЕООД общо в размер на 3 065,31 лв. през м. 03.2020 г. и м. 07.2020 г.

В хода на ревизията е установено, след проверки в информационната система на НАП, че в дневниците за покупки на регистрирани лица са отразени фактури, издадени от „Джимтех Билд“ ЕООД, чиито номера, получатели и стойност съответстват на издадените фактури от ревизираното лице. Данните относно име на получателя, номер на фактура, размер на данъчна основа и ДДС съответстват на данните вписани във фактурите, издадени на „Екотехника“ ЕООД, които са представени от ревизираното лице в хода на ревизията, в т.ч. фактури № 452 от 13.10.2020 г., № 453 от 13.10.2020 г. и № 454 от 16.10.2020 г./.

По фактура № 452/13.10.2020 г. е извършено плащане на 02.10.2020 г. в размер на 31 869,00 лв., по фактура № 453/13.10.2020 г. е извършено плащане на 12.10.2020 г. в размер на 67 749,83 лв. Авансът по фактура № 452/13.10.2020 г. е приспаднат във фактура № 466/29.12.2020 г., с която са документирани извършени СМР с Протокол акт обр. 19 №16/15.12.2020 г. Към фактура № 454/16.10.2020 г. е приложен Протокол акт обр. 19 № 14/09.10.2020 г. за извършени СМР /полагане на бетон, дейности по част електрическа, част архитектура, допълнителни СМР/ на стойност в размер на 86 843,98 лв. без ДДС, приспаднат аванс в размер на 42 020,36 лв. без ДДС и междинно плащане в размер на 25 212,22 лв. без ДДС, които са документирани с фактури № 449/07.10.2020 г. и №451/30.09.2020 г.

Установено е също така, че в дневниците за покупки на регистрирани лица по ЗДДС, в частност на „Екотехника“ ЕООД за периода от 01.12.2019 г. до 31.07.2021 г. са отразени процесните фактури, издадени от „Джимтех Билд“ ЕООД, които от своя страна ревизираното лице не е отразило в дневниците си за продажби и съответно не е начислен ДДС, за същите няма данни да са отразени в счетоводство на жалбоподателя, съгласно представени

счетоводни регистри.

При тези обстоятелства настоящата инстанция намира, че правилно е приложен чл. 86, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС и е начислен ДДС общо в размер на 20 525,42 лв. за м. 10.2020 г. по спорните фактури, издадени на „Екотехника“ ЕООД, поради което РА се явява законосъобразен и следва да бъде потвърден в този част.

По отношение на установените лихви за забава, съдът намира, че ревизираното дружество е издало данъчни фактури на „Галчев Холдинг“ АД, „Сити Холидейс“ ЕООД и „Екотехника“ АД. Фактурите са отразени в дневниците за продажби и справките-декларации по ДДС в периоди, следващи периода, в който данъкът е следвало да бъде начислен, издадени. Предвид установено и доколкото не са представени допълнителни доказателства, които да се противопоставят на установеното от ревизиращите органи правилно на чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите данъците и таксите и други подобни държавни вземания са начислени лихви за закъснението общо в размер на 619,43 лв.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при частично несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва в една част да се отмени, а в друга жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно от страните и следва да бъдат присъдени, като размерът им следва да се определят по реда чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Джимтех билд“ ООД срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221021001835-091-001/13.01.2022 г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 1069/06.07.2022 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Джимтех Билд“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим, на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата към датата на завеждане на делото редакция), сумата от 4050 (четири хиляди и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

